

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 1963/2009/ELB - Verzuim een toelage toe te kennen ter dekking van extra uitgaven

Besluiten

Zaak 1963/2009/ELB - Geopend op 11/09/2009 - Besluit over 16/12/2010

Klager werkt voor de Europese Commissie. Volgens het Statuut van de ambtenaren kan de kindertoelage worden verdubbeld als het kind van een functionaris ernstig ziek of gehandicapt is en dit zware lasten met zich brengt. Bij de zoon van klager werd in 2006 een ernstige ziekte vastgesteld. Klager verzocht om verdubbeling van de toelage voor het hem ten laste komende kind.

De Commissie stemde enkel in met een dubbele kindertoelage vanaf 2008. Zij verklaarde dat zij de dubbele kindertoelage alleen kon toekennen vanaf de datum waarop het verzoek daartoe was ingediend. Volgens de Commissie had klager pas in 2008 om toekenning van de dubbele toelage verzocht.

De Ombudsman stelde de Commissie een minnelijke schikking voor met het verzoek haar besluit opnieuw in overweging te nemen. Hij wees erop dat klager bewijsstukken kon overleggen dat hij in feite in 2006 om een dubbele toelage had verzocht, kort nadat bij zijn kind een ernstige ziekte was vastgesteld.

Op basis van het door klager overgelegde bewijsmateriaal stemde de Commissie in met toekenning van de dubbele kindertoelage vanaf 2006. De klager was tevreden met dit resultaat en dankte de Ombudsman voor zijn hulp in deze zaak.

De Ombudsman sloot de zaak als zijnde door de Commissie geregeld.

De achtergrond van de klacht

1. De klacht betreft de betaling van een toelage waarop een personeelslid van de Commissie aanspraak heeft gemaakt wegens de ernstige ziekte van zijn zoon.
2. De klager is een ambtenaar die werkzaam is bij de Europese Commissie. In 2006 vroeg hij de Commissie te erkennen dat zijn zoon aan een ernstige ziekte leed. Klager vroeg de raadgevend arts van de Commissie of hij als gevolg van deze diagnose kon profiteren van een verhoogde uitkering voor een kind ten laste of enige andere financiële bijstand. In mei 2006 heeft de Commissie officieel erkend dat de zoon van klager een ernstige ziekte had. Als gevolg hiervan werden de medische kosten van zijn zoon vanaf die datum volledig gedekt. De Commissie heeft klager echter niet geantwoord met betrekking tot zijn potentiële recht op een verhoogde kindertoeslag.
3. In juni 2008 heeft klager de Commissie verzocht de hem toegekende kinderbijslag te verhogen. Per 1 juni 2008 werd hem een dubbele uitkering toegekend [\[1\] \[Link\]](#). Aangezien de Commissie hem met ingang van 2006 weigerde de dubbele vergoeding toe te kennen, wendde klager zich tot de Ombudsman.

Onderwerp van het onderzoek

4. De Ombudsman heeft een onderzoek ingesteld naar de volgende beweringen en beweringen.

Bewering:

De Commissie heeft niet voldaan aan haar zorgplicht voor het welzijn van haar personeel.

Tot staving van zijn bewering voerde klager aan dat de Commissie, toen hij zijn verzoek tot erkenning van de ernstige ziekte van zijn zoon had aanvaard, hem ook informatie had moeten verstrekken over de mogelijkheid om een dubbele uitkering voor een ten laste komend kind te ontvangen.

Claim:

De Commissie moet hem twee jaar dubbele uitkering voor een kind ten laste betalen en zijn salarisbetalingen van april 2006 tot mei 2008 herberekenen.

Het onderzoek

5. Op 31 juli 2009 diende klager zijn klacht in bij de Ombudsman. Op 11 september 2009 heeft de Ombudsman een onderzoek geopend en de klacht doorgestuurd naar de Commissie, die zijn advies vervolgens op 3 december 2009 aan de Ombudsman heeft toegezonden. Het advies werd doorgestuurd naar klager, die geen opmerkingen heeft ingediend.

6. Op 4 oktober 2010 heeft de Ombudsman bij de Commissie een minnelijke schikking ingediend. Op 8 november 2010 heeft de Commissie op het voorstel van de Ombudsman geantwoord. Het antwoord werd doorgestuurd naar klager. Op 24 november 2010 hebben de diensten van de Ombudsman klager gebeld om zijn opmerkingen over het antwoord van de Commissie te verkrijgen.

Analyse en conclusies van de Ombudsman

A. Verschuldiging van niet-naleving van de zorgplicht voor het welzijn van het personeel en de daarmee samenhangende claim

Aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

7. Klager beweerde dat de Commissie niet heeft voldaan aan haar zorgplicht jegens haar personeel. Tot staving van zijn bewering voerde hij aan dat de Commissie, toen zij zijn verzoek tot erkenning van de ernstige ziekte van zijn zoon had ingewilligd, hem informatie had moeten verstrekken over de mogelijkheid om een dubbele uitkering voor een kind ten laste te krijgen. Klager stelde dat de Commissie hem twee jaar dubbele uitkering voor zijn kind ten laste moest betalen en zijn salarisbetalingen van april 2006 tot mei 2008 opnieuw moest berekenen.

8. In haar advies heeft de Commissie uiteengezet dat de tussen het Bureau voor Administratie en Betaling van Individuele Rechten (PMO) en de Medische Dienst overeengekomen praktijk bestaat in de toekenning van de dubbele toelage voor kinderen ten laste vanaf de datum waarop een ambtenaar in dit verband een schriftelijk verzoek indient. De ambtenaar dient het PMO een schriftelijk verzoek te sturen, vergezeld van een volledig en recent medisch rapport. Op basis van deze documenten maakt de PMO een dossier aan en stuurt het door naar de Medische Dienst. Na advies van de raadgevend arts wordt het dossier teruggestuurd naar het PMO, dat een formeel besluit over het verzoek opstelt.

9. De Commissie voerde voorts aan dat het verzoek overeenkomstig de rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie [\[2\]](#) [\[Link\]](#) niet met terugwerkende kracht vanaf april 2006 kon worden ingewilligd, aangezien het verzoek in juni 2008 werd ingediend.

10. De Commissie voegde daaraan toe dat de bepaling betreffende de dubbele toelage voor een kind ten laste duidelijk is omschreven in het Statuut (artikel 62, artikel 67, lid 1, en artikel 67, lid 3). Deze bepalingen laten geen ruimte voor interpretatie. Ze zijn ook beschikbaar op de interne website van de Commissie. In overeenstemming met het algemene beginsel dat niemand de wet mag negeren, kan klager volgens de Commissie niet stellen dat de medische dienst of het tot aanstelling bevoegde gezag hem geen relevante informatie heeft verstrekt om uit te leggen waarom hij bij de diagnose van de ernstige ziekte van zijn zoon niet om de dubbele

uitkering heeft verzocht.

11. De Commissie legde uit dat de raadgevend arts noch de PMO vanwege de regels inzake medische geheime informatie over de ernstige ziekte van de zoon van klager aan andere diensten kon doorsturen.

12. De Commissie was het ermee eens dat, zoals klager heeft opgemerkt, de rechtspraak van de rechtbanken van de Unie bepaalt dat de instelling een zorgplicht jegens haar personeel moet uitoefenen [\[3\]](#) [\[Link\]](#). Dit beginsel weerspiegelt het evenwicht tussen de door het Statuut gecreëerde wederzijdse rechten en plichten in de betrekkingen tussen het openbaar gezag en zijn functionarissen. Dit houdt in dat wanneer een instelling een besluit neemt over de situatie van een ambtenaar, zij rekening moet houden met het belang van de dienst en met het belang van de ambtenaar [\[4\]](#) [\[Link\]](#).

13. De Commissie heeft echter uitgelegd dat, gezien de ruime discretionaire bevoegdheid van de instellingen bij de uitlegging van het belang van de dienst, de toetsing van de rechterlijke instanties van de Unie beperkt is tot de beoordeling of de instelling binnen redelijke grenzen heeft gehandeld [\[5\]](#) [\[Link\]](#) en haar discretionaire bevoegdheid niet op kennelijk onjuiste wijze heeft gebruikt [\[6\]](#) [\[Link\]](#). In de onderhavige zaak heeft de Commissie aangevoerd dat zij haar zorgvuldigheidsplicht niet heeft nageleefd en binnen redelijke grenzen heeft gehandeld. Klager heeft geen informatie verkregen van de raadgevend arts, wiens rol het in geen geval is om dergelijke informatie te verstrekken. Bovendien heeft klager gedurende twee jaar geen actie ondernomen. In dergelijke omstandigheden had hij zich na een redelijke termijn moeten wenden tot het directoraat-generaal Personele Middelen en Veiligheid (DG HR) of het PMO. De Commissie aanvaardde dat indien de feiten technisch en complex waren geweest, zij niet had verwacht dat de klager zich tot DG HR of het PMO zou wenden. De onderhavige zaak was echter vrij eenvoudig.

14. De Commissie heeft vervolgens betoogd dat de zorgvuldigheidsplicht er niet toe kan leiden dat de instelling handelt tegen de toepasselijke bepalingen en normen [\[7\]](#) [\[Link\]](#).

15. Zelfs als er geen voorafgaande informatie was geweest, wat niet het geval was, zou dit niet hebben geleid tot de nietigverklaring van het besluit [\[8\]](#) [\[Link\]](#).

16. Ten slotte heeft de Commissie erop gewezen dat volgens vaste rechtspraak de bepalingen van het Unierecht die aanleiding geven tot vergoedingen, strikt moeten worden uitgelegd [\[9\]](#) [\[Link\]](#).

Voorlopige beoordeling van de Ombudsman die tot een voorstel voor een minnelijke schikking heeft geleid

17. Artikel 67 van het Statuut bepaalt:

„1. De gezinsbijslagen omvatten:

... B) kinderbijslagen ten laste;...

3. De kindertoelage ten laste kan worden verdubbeld bij speciaal met redenen omkleed besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag op basis van medische documenten waaruit blijkt dat het betrokken kind lijdt aan een geestelijke of lichamelijke handicap waardoor de ambtenaar zware uitgaven heeft.”

18. De Ombudsman merkte op dat, toen klager in april 2006 om erkenning van de ernst van de ziekte van zijn zoon vroeg, hij ook verzocht om alle voordelen die hem ter beschikking stonden. Hij verklaarde het volgende:

„Je souhaiterais savoir si je peux bénéficier d’une augmentation de l’allocation pour enfant à charge — ou de tout autre compensation financière — étant donné que les frais relatifs à cette maladie sont lourds.”

De Ombudsman is van mening dat bovengenoemde verklaring, hoewel hij begrijpelijkerwijs niet specifiek artikel 67 van het Statuut vermeldt, moet worden opgevat als een verzoek aan klager om alle uitkeringen te ontvangen die hem ter beschikking stonden, met inbegrip van de dubbele toelage voor een kind ten laste, dat specifiek is vermeld in de brief van klager van april 2006.

19. In september 2008 heeft klager zijn verzoek tot het PMO gericht. Op basis van de informatie waarover het op dat moment beschikte, beschouwde het PMO de datum van het „*eerste verzoek*” van klager als juni 2008 (het PMO merkte uit het dossier op dat moment dat klager in juni 2008 contact had opgenomen met de raadgevend arts om de dubbele uitkering voor een kind ten laste te vragen). Op basis van het thans door klager aangedragen bewijsmateriaal merkte de Ombudsman echter op dat de datum van het „*eerste verzoek*” aan de raadgevend arts april 2006 had moeten zijn. De reden hiervoor was dat klager op die datum de eerste stap zette in het proces van het aanvragen van de dubbele uitkering voor een kind ten laste. Hoewel het gehele proces twee jaar duurde om te voltooien — omdat zij, zoals de Commissie toegegeven, nooit heeft geantwoord op het verzoek van klager van april 2006 [\[10\]](#) [\[Link\]](#)— zou deze vertraging bij de voltooiing van het proces geen verlies voor de klager mogen veroorzaken.

20. In het licht van het bovenstaande heeft de Ombudsman de voorlopige vaststelling gedaan dat het verzuim van de Commissie om de vergoeding vanaf april 2006 toe te kennen, neerkwam op een geval van wanbeheer. Daarom heeft hij overeenkomstig artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Europese Ombudsman onderstaand voorstel voor een minnelijke schikking ingediend:

„Rekening houdend met de bevindingen van de Ombudsman zou de Commissie haar besluit om klager vanaf april 2006 de dubbele toelage voor een kind ten laste te geven, kunnen heroverwegen.”

De argumenten die aan de Ombudsman zijn voorgelegd na zijn

voorstel voor een minnelijke schikking

21. In haar antwoord op het voorstel van de Ombudsman merkte de Commissie op dat klager in zijn brief aan de raadgevend arts van april 2006 uitdrukkelijk om de dubbele uitkering voor een kind ten laste heeft verzocht. Aangezien i) de raadgevend arts niet bevoegd was om op dit verzoek te reageren en (ii) klager vervolgens geen contact had opgenomen met de bevoegde dienst van de Commissie, was de Commissie van mening dat het verzoek van klager intern aan de bevoegde dienst had moeten worden doorgestuurd en binnen de wettelijke termijnen had moeten worden behandeld. De Commissie heeft aanvaard dat het niet-doorsturen van het verzoek van klager aan de bevoegde dienst de klager geen financiële schade mag berokkenen. De Commissie heeft derhalve ingestemd met de toekenning van de dubbele toelage voor een kind ten laste vanaf april 2006.

22. In zijn opmerkingen deelde klager de Ombudsman mee dat hij tevreden was met het antwoord van de Commissie. Hij bedankte de Ombudsman voor zijn werk.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

23. De Ombudsman is ingenomen met het positieve antwoord van de Commissie op zijn voorstel voor een minnelijke schikking. Uit de opmerkingen van klager begrijpt hij dat laatstgenoemde tevreden is met het antwoord van de Commissie op het voorstel voor een minnelijke schikking. Hij concludeert dan ook dat er een minnelijke oplossing voor de klacht is bereikt.

B. Conclusie

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman de klacht af met de volgende conclusie:

Tot tevredenheid van klager is een minnelijke oplossing voor de klacht bereikt.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos Diamandouros

Gedaan te Straatsburg op 16 december 2010

[1] [\[Link\]](#) Artikel 67, lid 3, van het Statuut bepaalt:

„De kindertoelage ten laste kan worden verdubbeld bij bijzonder met redenen omkleed besluit

van het tot aanstelling bevoegde gezag op basis van medische documenten waaruit blijkt dat het betrokken kind lijdt aan een geestelijke of lichamelijke handicap waardoor de ambtenaar zware uitgaven heeft. ”

[2] [\[Link\]](#) Zaak 224/82, *Meiko-Konservenfabrik*, *Jurispr.* 1983 , blz. 2539. Lid 12 bepaalt dat „het in beginsel in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel dat een gemeenschapshandeling een datum vóór de bekendmaking ervan als de datum van inwerkingtreding ervan vaststelt”.

Zaak T- 237/00 *Reynolds/Parlement* , *JurAmbt.* blz. I-A-385 en II-1731. In de paragrafen 117 en 118 wordt het volgende vermeld (in het oorspronkelijke Frans): „selon une jurisprudence constante, le retrait rétroactif d’un acte administratif conférant des droits subjectifs est soumis à des conditions très strictes...le seul argument du défendeur, selon lequel il est de pratique courante, pour l’administration, de prendre des actes concernant la carrière des fonctionnaires avec eu premier ou au quinzième jour du mois pour faciliter le calcul des traitements ne justifie pas une exception au principe général de non-rétroactivité des décisions affectant la situation juridique et financière du destinataire...”

[3] [\[Link\]](#) Zaak T-79/98 , *Carrasco Benitez/EMEA* , *JurAmbt.* blz. I-A-29 en II-127, punt 55; Zaak T-282/03 , *CEUNIK/Commissie* , *JurAmbt.* blz. I-A-235 en II-1075, punt 74.

[4] [\[Link\]](#) Zaak 321/85 , *Schwiering/Rekenkamer* , *Jurispr.* 1986, blz. 3199, punt 18; Zaak C-298/83 P, *Klinke/Hof van Justitie* , *Jurispr.* 1994, blz. I-3009, punt 38; Gevoegde zaken T-33/89 en T-74/89, *Blackman/Parlement* , *Jurispr.* 1993, blz. II-249, punt 96.

[5] [\[Link\]](#) Zaak T-236/02, *Marcuccio/Commissie* , *JurAmbt.* blz. I-A-365 en II-1621. Paragraaf 129 luidt als volgt (in het oorspronkelijke Frans): „Elé jurisprudence constante, le devoir de sollicitude de l’administration à l’égard de ses agents reflète l’équilibre des droits et obligations réciproques que le statut a créés dans les relations entre l’autorité publique et les agents du service public, mais les exigences de ce devoir ne sauraient empêcher l’AIPN d’adopter les mesures qu’elle estime nécessaires dans l’intérêt, Puisque le pourvoi de chaque emploi doit se fonder en premier lieu sur l’intérêt du service. Compte tenu de l’étendue du pouvoir d’appréciation dont disposent les institutions pour évaluer l’intérêt du service, le Tribunal doit se limiter à vérifier si l’AIPN s’est tenue dans des limites non critiquables et n’a pas usé de son pouvoir d’appréciation de manière manifestement erronée.”

[6] [\[Link\]](#) Zaak T-3/96, *Haas/Commissie* , *JurAmbt.* blz. I-A-475 en II-1395. Paragraaf 53 luidt als volgt (in het oorspronkelijke Frans): „Compte tenu toutefois du large pouvoir d’appréciation dont disposent les institutions dans l’évaluation de l’intérêt du service, le contrôle du juge communautaire doit se limiter à la question de savoir si l’institution concernée s’est tenue dans des limites raisonnables et n’a pas usé de son pouvoir d’appréciation de manière manifestement erronée.”

Zie ook zaak T-257/97 , *Herold/Commissie* , *JurAmbt.* blz. I-A-49 en II-251, punt 99.

[7] [\[Link\]](#) Zaak T-14/03, *Di Marzio/Commissie* , *JurAmbt.* blz. I-A-43 en II-167, punt 10; Zaak

T-324/04 *F/Commissie* [2007], punt 169; Zaak T-424/04, *Angelidis/Parlement*, JurAmbt. blz. I-A-2-323 en II-A-2-1649, punt 122; en zaak T-416/03, *Angelidis/Parlement*, JurAmbt. blz. I-A-2-317 en II-A-2-1607, punt 117.

[8] [\[Link\]](#) Zaak T-58/05, *Centeno Mediavilla e.a./Commissie*, *Jurispr.* 2007, blz. II-2523. Paragraaf 150 luidt als volgt: „Hoewel een gebrek aan voorafgaande informatie een doeltreffend argument kan vormen om de Gemeenschap niet-contractueel aansprakelijk te stellen jegens de betrokken partijen, is het op zich niet van dien aard dat de bestreden beschikkingen onwettig worden verklaard.”

[9] [\[Link\]](#) Zaak T-66/05 *Sack/Commissie* [2007], arrest van 11 december 2007, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 129; Zaak T-324/04 *F/Commissie*, reeds aangehaald, punt 110; Zaak F-85/06 *Bellantone/Rekenkamer* [2007], arrest van 9 oktober 2007, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie, punt 65.

[10] [\[Link\]](#) De Ombudsman wijst erop dat deze vertraging niet door het PMO is veroorzaakt. Nadat het PMO op de hoogte was gesteld van het verzoek van de klager, heeft zij stappen ondernomen om het verzoek onverwijld te behandelen.